

“L'uropeu i el mundial són els reptes de l'estiu”

L'atleta de l'Escala va rebaixar a Madrid el rècord gironí absolut dels 60 m tanques que tenia la seva germana, Àfrica; atletes formades totes dues en el modest CA Ventalló sota les ordres d'Elena Poquet

Aitana Radsma (l'Escala, 2002) és una de les sensacions de l'atletisme gironí aquesta temporada. Dissabte va rebaixar el rècord absolut dels 60 m tanques (8.45) en la final del campionat d'Espanya (5a), cursa que va encadenar amb el títol català sub-20 l'endemà mateix. L'anterior marca (8.57) la tenia la seva germana, Àfrica, ara lesionada. Totes dues competeixen al Playas, però no deixen de ser les ambaixadores del modest CA Ventalló entrenant-se al camp de futbol del poble sota les ordres d'Elena Poquet.

Com s'ha pres la seva germana haver-se quedat el sense rècord? Ara ella està lesionada i no pot competir; està contenta per mi, però també té moltes ganes de tornar-me'l a prendre la propera temporada. Va ser per ella, que va començar a fer atletisme. Exacte. Abans feia bàsquet, però l'anava a veure sovint quan tenia algun campionat o algun control. Un dia me l'estava mirant des de les grades i l'Elena em va dir si ho volia provar i vaig dir que d'acord. Em van donar el dorsal, la roba i les vambes allà mateix i em vaig posar a córrer sobre les tanques. Encara eren baixetes, perquè devia tenir només onze anys. Ho vaig fer molt bé i em van venir ganes de continuar, i fins ara, vuit anys. Està sortint tot com ho havia planificat a l'hivern o fins i tot més bé? M'he estat entrenant molt bé, tot i que ho hem de fer en un camp de futbol i les condicions no són les idònies. A cada competició he anat millorant i m'he sentit més bé, però no esperava acabar fent aquesta marca. Al campionat d'Espanya vaig sentir que estava molt bé físicament, sabia que podia fer una bona marca, però no aquesta. També és la segona millor marca espanyola de la història sub-20. Només tinc la Maria Vicente al davant. L'any passat havia fet 8.61, o sigui que és un salt important. Espero, a més, continuar millorant els propers anys. Tinc pendents en pista coberta el míting internacional de Madrid i el campionat d'Espanya sub-20 a Antequera. Fer atletisme en un camp de futbol ja és prou complicat, com és que a més hi posen tanques. Han provat la velocitat pura? A l'entrenadora li agraden molt les tanques. És veritat que al principi fem una mica de tot, llargada, velocitat i alçada, però sempre amb la mirada posada sobretot en les tanques. I també era la prova que m'agradava més i per això molts atletes d'aquí el club n'acabem fent. Va acabar al Playas com la seva germana. A finals del 2019 i a principis de l'any passat ja vaig competir amb ells, però em continuo entrenant a Ventalló com sempre. Malgrat que som un club petit ens en sortim, tot i que després del confinament ens vam entrenar alguns dies al carrer. Ha de compaginar estudis i entrenaments? Havia començat la carrera de medicina, però ho he deixat i tinc previst al setembre començar-ne una altra i això m'ha permès, més o menys, fer un any sabàtic i estar més concentrada en l'atletisme. Els 60 m tanques estan de moda aquest hivern també per les marques espectaculars de la Xènia Benach. L'han sorprès? No m'ho esperava, aquesta és la veritat. Ja l'any passat va començar a destacar molt amb les tanques després de fer combinades. Sempre li havien anat bé, però d'un any per l'altre el rècord que ha fet (8.10) és increïble. A banda de Vicente i Benach, es fixa en una alguna altra atleta de tanques pel seu estil? M'agrada molt també la Teresa Errandonea, que va tenir la mala sort a Madrid de fer sortida nul·la. Es va queixar molt i crec que tenia raó, però no hi va haver manera. M'agrada molt veure-la competir per la seva potència i la tècnica que té quan passa les tanques, molt bona. Els agrada, amb la seva germana, també fer velocitat a banda de les tanques? Em diverteixo molt amb els relleus també i hem guanyat algun campionat amb el Playas. De cara a l'estiu, tenen els objectius marcats per als 100 m tanques? Sí, aquest any coincidiran el mundial sub-20, a Kenya, i l'uropeu, a Estònia, en el meu últim any en la categoria. I a l'horitzó hi ha un altre rècord gironí que pot caure, també de l'Àfrica (13.87). L'any passat vaig fer 13.99, però amb la tanca petita tinc

13.53 del 2019, que és el que tinc com a objectiu aquest 2021.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 23-02-2021, Pàgina 6

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/1928534-l-europeu-i-el-mundial-son-els-reptes-de-l-estiu.html>